

Pentagrames a la terra i al paper, amb Montse Castellà i Pilar Ferrando

Visitem el Celler Cooperatiu de Gandesa amb la cantautora tortosina

Montse Castellà i Pilar Ferrando al Celler Cooperatiu de Gandesa | Juan Miguel Morales

Paisatges excepcionals i indrets on la història se sent a flor de pell marquen la personalitat dels vins i de la gent de la Terra Alta. El Celler Cooperatiu de Gandesa és una de les Catedrals del Vi, obra de Cèsar Martinell, una joia del modernisme que ja ha complert un segle. Ben guiats per Pilar Ferrando hem visitat el celler, Gandesa i la Terra Alta en companyia de Montse Castellà.

Quan es llaura un camp passant-hi la rella s'aconsegueix un resultat visual que s'assembla a una partitura en blanc. Un camp llaurat és l'espai on s'escriu l'agricultura de la mateixa manera que una partitura acull la música.

Les comparacions són obra de la cantautora ebrenc **Montse Castellà**: "Els camps i la música s'han de llaurar. Els pagesos llauren la terra i els músics un pentagrama amb cançons. De fet, els solcs a la terra són les línies d'un pentagrama. Tant per als artistes com per als vinaters cal paciència, calma, repòs, cura?" Justament, **Castellà** ha acabat de gravar un nou disc i ara l'està deixant reposar un dies abans de completar-lo: "Es tracta d'agafar distància i després decidir si apujo el so d'una guitarra, si hi ha un instrument que no se sent o se sent massa... per deixar-ho enllestit. Això es pot fer ara, perquè quan estàs en el procés no tens perspectiva".

L'amfitriona del Celler Cooperatiu de Gandesa, Pilar Ferrando, hi veu parafràstics amb la manera d'envellir el vi: "Fa uns dies vam fer un tast dels vins negres de la propera anyada. No estan acabats, encara. Ara ens aporten unes notes de tast però d'aquí a sis mesos seran unes

altres. I els que posem a la barrica, d'aquí a un any i mig ens n'aportaran unes altres de diferents. Els vins creixen i evolucionen, com les cançons".

Montse Castellà i Pilar Ferrando al Celler Cooperatiu de Gandesa Foto: Juan Miguel Morales

La responsable d'enoturisme del celler explica que la cultura és una part important del projecte turístic relacionat amb el vi. "La música encaixa perfectament en el nostre món. De fet, lo vi lliga amb el menjar, la poesia, la música... amb tot! I també ajuda a lligar! Després de tres copes estàs més guapo", diu fent broma. S'hi apunta **Castellà**: "La música també té aquesta fama. No sé quina mena de màgia provoca el fet de posar-te davant d'un micro, però qui et mira de fora només veu la part més bonica de la teva feina... Jo no soc glamurosa però per a alguna gent de cop et converteixes en un ésser màgic". El triangle màgic de vi i música el completa la poesia quan **Montse Castellà** recita Gerard Vergés: "¿Aquell riu ample i feliç /amb tarongers florits /i més amunt la terra roja i dura /d'oliveres i de vinya'. El poeta descriu el paisatge des del Delta a la Terra Alta".

La conversa entre totes dues passa per diferents fases sempre consensuades. Es van donant la raó l'una a l'altra, per exemple quan parlen de la conveniència d'un bon maridatge. Segons la cantant: "Un sopar d'amigues sense música no és un sopar de veritat. Una trobada d'amor sense música no és res. Jo no puc convidar ningú a casa i donar-li bon vi de Gandesa i posar-li *reggaeton*. No, perquè em dirà: ¿Això que és?. Tampoc no puc posar-li una banda sonora ben pensada i bonica i donar-li de beure vi de bric de supermercat. Hi ha d'haver un maridatge. Les dues coses ajuden a la relació humana i a la salut mental". I segueix: "No cal que siguis músic ni que sàpigues harmonia. Quan escoltes una cançó, notes si et transmet emoció. No saps per què, hi ha cançons que t'arriben. Amb els vins em passa el mateix. Potser no et podré dir la varietat ni l'any de la collita però hi ha vins que m'aporten coses".

Vins, cançons i quilòmetres

A l'hora de les confessions sonores, Ferrando es revela una gran consumidora de música: "Escolto tota mena d'estils menys reggaeton. Quan? Sempre! Treballo amb l'Spotify posat i escolto de **Montse Castellà** a **Txarango** o **Miles Davis**. I m'agrada molt anar de concerts. Fins i tot he anat a bolos de gent que no m'agradava i n'he sortit entusiasmada i havent comprat els discos! He fet molts quilometres per escoltar música en viu?".

Castellà també s'explica en quilòmetres per definir la seva relació amb el vi: "Jo consumeixo vins de la Terra Alta i del Montsant, tot i que sé que n'hi ha de bons a tot arreu. Soc de quilòmetre zero en tot el que puc, des de la companyia telefònica fins als productes de la terra. Compro els vins a la gent que s'ho curra i s'ho estima però me'ls bec perquè són bons. Això és el més important, són bons i els fan aquí. M'agrada la garnatxa blanca, que és una varietat molt estesa a la Terra Alta, però també el vi negre".